

Til stk. 3

Forslagets stk. 3 indeholder en række bestemmelser, der med enkelte ændringer svarer til de gældende regler. Rækkefølgen af de tilfælde, hvor landbrugsministeren kan nægte sammenlægning, er samtidig ændret. Nr. 1-4 angår forhold vedrørende ejendomsstrukturen, medens nr. 5 tager sigte på at sikre, at der kan varetages de samme hensyn ved supplerer af bestående landbrugsejendomme som ved erhvervelse af hele landbrugsejendomme.

Det bemærkes, at forslaget indeholder en lempelse af gældende regler og praksis om udstykning til bunds, idet bestemmelsen i den gældende lovs § 13, stk. 3, nr. 5, foreslås ophævet. Der åbnes således mulighed for i forbindelse med jordomlægninger mellem landbrugsejendomme at bevare deltidsbrug og fritidslandbrug med en størrelse, som aftaleparterne ønsker det. Dette gælder også i situationer, hvor der eventuelt måtte være fremsat ønske om suppleringsjord fra ejere af nærliggende landbrugsejendomme.

Hvis parterne derimod ønsker landbrugspligten ophævet på restejeendommen i forbindelse med udstykningen, må der som hidtil efter reglerne i lovens § 4, stk. 3, ske udstykning til bunds, således at restparcellen alene kommer til at omfatte det bebyggede areal, gårdsplads og have m.v. (i almindelighed et naturligt afgrænset areal på ikke over 0,5 ha). Der tilsigtes ikke nogen ændring af den hidtil gældende praksis.

De foreslåede lempelser med hensyn til krav om udstykning til bunds vil også få betydning i tilfælde, hvor landbrugsjorder fraskilles til bymæssig bebyggelse m.v. efter reglerne i § 4, stk. 1, og hvor der ønskes bevaret en restejeendom (med landbrugspligt) som deltidsbrug eller fritidslandbrug.

De foreslåede lempelser vil tillige få betydning i tilfælde, hvor der efter gældende praksis siden 1973-loven i forbindelse med udstykning er blevet tinglyst deklaration på restejeendomme om, at ejendommens landbrugsjorder senest ved ejerskifte skal fraskilles til sammenlægning med bestående landbrugsejendomme. Sådanne deklarationer om udstykning til bunds vil efter lovændringen kunne frafaldes i forbindelse med afhændelse af ejendommen som deltids- eller fritidslandbrug.

Den lempede praksis med hensyn til udstykning til bunds vil endvidere kunne få betydning i tilfælde, hvor nedlagte landbrugsejendommers bygninger med gårdsplads og have m.v. efter gældende praksis siden 1973-loven er blevet fraskilt uden landbrugspligt. Disse ejendomme vil, når særlige forhold taler for det, kunne suppleres med velbelig-

gende jorder og på ny noteres som en landbrugsejendom. Det er herved forudsat, at ejeren opfylder bopælspligten, og at der ikke er landmænd, der ønsker suppleringsjord, jfr. bemærkningerne neden for til stk. 3, nr. 4 og 5.

Den ændrede holdning til fritidslandbrug indebærer ikke en mere lempelig praksis med hensyn til udstykning og oprettelse af nye landbrugsejendomme, hvor der ønskes opført nye beboelse eller med hensyn til »jordbrugsparceller« uden landbrugspligt. Ved udstykning med henblik på oprettelse af nye landbrugsejendomme efter § 14 lægges der fortsat vægt på, at ejendommen på en hensigtsmæssig måde kan drives erhvervsmæssigt som en selvstændig jordbrugsbedrift.

Til stk. 3, nr. 1

Bestemmelsen i forslaget stk. 3, nr. 1, om, at sammenlægning kan nægtes, hvis de jorder, der ønskes sammenlagt, ikke ligger hensigtsmæssigt for samlet drift, opretholdes uændret.

Tilladelse til sammenlægning kan efter gældende praksis som hovedregel ikke forventes meddelt, hvis den naturlige forbindelsesvej mellem bygningerne og de enkelte jordlodder, der tillægges ejendommen, overstiger 1 km. Hvis der er tale om arealer, der kun er egnet til græsning, eller arealer helt uden landbrugsmæssig værdi m.v., vil der dog kunne opnås tilladelse til sammenlægning inden for afstande på indtil ca. 5-8 km, afhængig af forholdene i den konkrete situation. Efter gældende praksis tages der også hensyn til andre forhold. Der lægges således vægt på, at færdslen til jorderne ikke vil komme til at foregå ad, eventuelt tværs over hovedlandevej, landevej eller stærkere trafikerede kommunevej eller gennem landsbybebyggelse eller andet tæt bebygget område.

Det er hensigten i forbindelse med lovændringen at gennemføre en begrænset lempelse af den gældende praksis ved sammenlægning med landbrugsfærdsel tværs over stærkere befærdede veje. Der kan også i særlige tilfælde være behov for at fravige afstandsreglen (1 km-reglen), f.eks. i områder med store afstande mellem jorder og landbrugsbygninger. Det er dog en forudsætning, at der ikke er nærliggende ejendomme med suppleringsjordsbehov, jfr. bemærkningerne til stk. 3, nr. 5. Der kan herved tages hensyn til særlige forhold i forskellige dele af landet.

Lovens hovedsigte, en fortsat forbedring af arrenderingsforholdene, vil dog blive fastholdt.

Til stk. 3, nr. 2